

ת"פ 51225/09/22 - מדינת ישראל נגד מ.א.ר

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 51225-09-22 מדינת ישראל נ' ר' (עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מ.א.ר

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן היו הנאשם והמתלוננת בני זוג מזה כשנתיים כאשר המתלוננת התגוררה בישוב ---- והנאשם התגורר ביישוב -----.

בתאריך 17.9.22 בשעה 20:05 או בסמוך לכך, עת היו הנאשם והמתלוננת בדרכם חזרה מטיול בצפון נתגלע בין השניים וויכוח בעקבות שיחת טלפון שקיבלה המתלוננת מגבר שהנאשם איננו מכיר והדבר עורר את קנאתו. בנסיבות אלה, עצרו המתלוננת והנאשם את נסיעתם בסמוך לכיכר טרומפלדור בנהריה וירדו מרכבם. במעמד זה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שמשך בשערות ראשה וגרר אותה אל מחוץ לרכב והיכה אותה בראשה באמצעות ידיו. משעבר מר י.ו. במקום והבחין במתואר, עצר את נסיעתו, ירד מרכבו ונחלץ לעזרת המתלוננת. מיד ובסמוך גרר הנאשם את המתלוננת משערות ראשה בחזרה לרכב והשניים עזבו את המקום כשבמקביל התקשר מר ו' למוקד 100 של משטרת ישראל.

בהמשך למתואר, עת עוכב הנאשם בתחנת דלק בעין המפרץ הפריע הנאשם לשוטר נאדר נאסר אל דין למלא את תפקידו באומרו לו: "אני עבריין ב---- ב-----, אני עבריין בכל מקום, אתה לא מכיר אותי, עבריין בכל ----...אני אעשה עבריין בכל מקום, אני אראה אותך בצפון".

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב (ת/1) והדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואת נסיבות ביצוע העבירות. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש מאסר של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה שמדובר במי שלא התבקשה פניה לשירות המבחן ואין כל אופק שיקומי בעניינו. לפיכך עתרה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, פיצוי כספי למתלוננת ולעד התביעה מספר 2 וקנס כספי.

4. ב"כ הנאשם טען שהמתחם לו עותרת המאשימה אינו משקף את נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה וכי במקרה זה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי ומסתיים בעונש של 3 חודשי מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות והגיש פסיקה (נ/1). באשר לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הרי שסביר שניתן לסיים את התיק בהסדר מותנה ולכל היותר בעונש של מאסר על תנאי. בנסיבותיו של הנאשם מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי ונטל אחריות מלאה על מעשיו. הקשר הזוגי בין השניים חלש וכי המתלוננת התארכה לאחרונה והיא במקום אחר ואין בין השניים קשר כלשהו. ב"כ הנאשם תיאר את תנאי המעצר הקשים מהם סובל הנאשם וביקש להסתפק בימי מעצרו ולהימנע מכל ענישה נוספת. כמו כן תיאר את משפחתו של הנאשם והעובדה שמדובר במשפחה נורמטיבית וערכית וציין את תרומת אביו של הנאשם להצלת אדם אחר.

5. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

7. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו מדובר במעשים המגלמים אמנם השתלשלות עניינים אולם מדובר באירוע אחד מגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

8. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובריאותה ולביטחונה האישי. הנאשם פגע פגיעה משמעותית בערכים אלה. במעשיו יש משום פגיעה בשלמות גופה ונפשה של המתלוננת כאשר יש בהם גם משום השפלתה של המתלוננת.

9. הערכים המוגנים שנפגעו בעבירות כלפי השוטר הינם הגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם ולשמור על הסדר הציבורי.

10. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם על רקע של קנאה פגע במתלוננת משך בשיערה גרר אותה מחוץ לרכב וגם כאשר נחלץ אדם זר לעזרתה הנאשם לא הפסיק ותקף את המתלוננת.

11. באשר למדיניות הענישה בעבירות כלפי שוטרים הרי שסקירת הפסיקה מלמדת כי נקבעו בעניינם של נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות נגד שוטרים שאין כוללות אלימות פיזית מתחמי עונש שתחתיתם במאסר מותנה וסופם במאסר לתקופה הנעה עד שנה אחת (ראו למשל: ת"פ (שלום ראשון לציון) 32019-03-16 **מדינת ישראל נ' בן שקד**, (15.02.2017); ת"פ (שלום עכו) 1202-03-12 **מדינת ישראל נ' מוופק שאהין**, [(28.05.2013); ת"פ (שלום חדרה) 13554-12-11 **מדינת ישראל נ' עלי אנבאריה**, (21.11.2013); ות"פ (שלום באר שבע) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' מחמד אלטורה**, (10.01.2016); ע"פ (מח' נצ') 55743-06-15 **סימנדויב נ' מדינת ישראל** (6.10.15); בת"פ (ת"א) 39685-04-13 **מדינת ישראל נ' מעודה** (16.11.15); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.2014); בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.2014); בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13)).

12. מדיניות הענישה בעבירות כלפי בן זוג מלמדת על מנעד רחב של עונשים הכל תלוי האלימות שהופעלה כלפי המתלונן ונסיבות ביצוע העבירות. בעניין זה אפנה לפסקי הדין כדלקמן:

בת"פ (פ"ת) 48414-09-13, **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14) - הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר היכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל-14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאוי** (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפעיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. **בית המשפט**

קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' **מדינת ישראל** (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (5.5.2013) נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

בע"פ (חי) 6003-11-10 **דריאבין נ' מדינת ישראל** (13.1.2011) התקבל חלקית ערעורו של המערער, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של המתלוננת וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף המערער את בנו והפילו. על המערער, ללא עבר פלילי, הטיל בית המשפט קמא עונש של **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.** בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר המותנה באופן חלקי ביחס לעבירות אלימות מסוג עוון.

13. בנסיבות תיק זה בשים לב לשיקולי הלימה והאלימות שהופעלה כלפי המתלוננת ובשים לב לעובדה שכלפי השוטר הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.

14. בעניינו של תיק זה אני סבורה שאין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה.

15. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לקולה לעובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בפתח משפטו ולקח אחריות על מעשיו. כמו כן לקחתי בחשבון שמדובר בבחור צעיר יליד שנת 1999 נעדר עבר פלילי וכי הנאשם והמתלוננת אינם בקשר זוגי או אחר. לחומרה שקלתי שיקולי הרתעה אישית בתוך מתחם העונש ההולם.

16. במכלול השיקולים לקולה ולחומרה אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 17.9.22.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור עבירת אלימות כלפי בן זוג, לרבות עבירה של איומים ויורשע בה.

בנסיבות העניין לא מצאתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי או קנס כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.